

Over het ensemble en de musici

Het **Shandiz Ensemble** bestaat uit Mehrnaz Salehi (zangeres), Hamid Tabatabaei (pianist/componist), Imre Keblusek (cellist) en Massoud Wala (visuele bewerking). Op het moment brengen zij twee programma's: Iranian Folksongs/Old Songs en A Woman Alone. Voor het laatste programma wordt de groep uitgebreid met de violiste Nasim Allamehzadeh. Beide programma's zijn op cd verkrijgbaar. Meer informatie vindt u op www.shandiz.eu, waar u ook geluidsfragmenten en video's kunt beluisteren en bekijken.

Hamid Tabatabaei is componist/pianist en komt oorspronkelijk uit Iran en woont sinds 1986 in Nederland. Hij is in Iran op zijn tiende jaar begonnen op accordeon. Later speelde hij ook elektrisch orgel en piano met diverse bands. In Nederland heeft hij onder andere bij Daan Manneke op het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam compositie gestudeerd. Behalve voor Shandiz heeft Tabataei heeft o.a. muziek voor dans, film en theater geschreven.

Mehrnaz Salehi heeft voor zolang ze zich kan herinneren gezongen. Ze heeft behalve een jaar gitaar- ook pianoles gehad. In 1999 begon Mehrnaz serieus haar stem te ontwikkelen door middel van zanglessen en cursussen, onder andere in klassiek Europese zang. Ze heeft aanvankelijk in verschillende koren en zanggroepen gezongen. Met het Shandiz Ensemble begon in 2001 haar carrière als solozangeres.

Imre Keblusek is geboren in Eindhoven. Hij ontving zijn eerste cellolessen op vroege leeftijd op het conservatorium van Amsterdam, waar hij studeerde bij Anner Bylsma. Hij speelde in verschillende ensembles van barok tot eigentijds en doet daarnaast ook theaterproducties. Verder volgt hij nog internationale kamermuziek cursussen. Naast de samenwerking met Ensemble Shandiz, is hij nog vast lid van het "Dianthus Strykkwartetstrijkstokkend".

De **muziek** van het **Shandiz Ensemble** laat zich moeilijk typeren. De liederen zijn in ieder geval van Iraanse oorsprong. Het zijn volksliedjes (soms eeuwenoud), oude liederen (uit de periode 1900-1950) en gedichten die op muziek zijn gezet. Door componist Hamid Tabatabaei zijn zij bewerkt voor westerse instrumenten. Het is geen wereldmuziek, ook al is de sfeer van het oude Iran zonder meer voelbaar. Het is geen klassieke muziek, ook al wordt er gebruik gemaakt van klassieke instrumenten en is de sopraan van Mehrnaz Salehi klassiek geschoold. Wat het dan wel is? Laten we het erop houden dat het - zoals een concertbezoeker ooit zei - poëtische en betoverende muziek is waarin liefde, verlangen en afscheid nemen weerklinken.

----| |----

Eerstvolgende pauzeconcert: 6 oktober: Carel ter Linden, tenor; Jaap ter Linden, cello; Yiong van Walsum - Lim, piano

Programma pauzeconcert

Woensdag 29 september 2010 12.45 - 13.15 uur

**Uitvoerende: Shandiz Ensemble: Mehrnaz Salehi, zang;
Hamid Tabatabaei, piano; Imre Keblusek, cello**

IRANIAN OLD SONGS

M. Neydawoed	Oh, gekooide nachtegaal (M. Bahar)
Sheyda	Als ik dronken ben (Sheyda)
Sheyda	Oh, geliefde (Sheyda)
Sheyda	Mijn dwaasverliefd hart (Sheyda)
R. Khaleghi	Kom terug (B. Taraghi)
R. Khaleghi	De geur van de beek (Roedaki)
A. Tadjwidi	Mijn hoop (M. Kermanshahi)
Anoniem	Oh, badmeester (Anoniem)
Anoniem	De geur die van haar komt (Babataher)
M. Maroeni	De bloesemtijd (W. Dastgerdi)
Aref & M. Neydawoed	Door je tranen (Aref & M. Bahar)

Het programma van deze middag bestaat uit een collectie Oude Iraanse Lieder en uit de periode 1900-1950. Werken van onder meer Sheyda en Aref, twee Iraanse avant-garde songwriters, zijn door Hamid Tabatabaei gearrangeerd voor zang, cello en piano.

De teksten vind U op de volgende pagina's

---| |----

Om de traditie van de pauzeconcerten voort te kunnen zetten, stellen we uw bijdrage (richtbedrag € 3,50 p.p.) op prijs. Hiervoor staat een bus bij de uitgang.

1 Oh, gekooide nachtegaal

Oh, gekooide nachtegaal, kom uit je kooi,
Zing het lied van de vrijheid van alle
mensenkinderen.
Zet in één ademtocht de aardbodem van het
volk in vuur en vlam!

2 Als ik dronken ben

Als ik dronken ben,
Ben ik dronken van liefde voor jou.
Heb meelij met mij,
Je hebt mijn hart gestolen,
Mijn hart is bij jou.
Mijn geliefde is erg kieskeurig.

Jouw haarlokken zijn schorpioenachtig,
Wat er uit ziet als het sikkeltje van de maan.
Wanneer de maan in het huis van de
schorpioen staat,
Is het lot mij altijd ongunstig gezind.

Wie klopt er op de deur?
Mijn hart bonst.
Wie doet de deurklopper neerkomen op mijn
deur?
Mijn hart bonst.

Oh, schoonheid, kom bij me,
Doe me niet langer pijn.
Verlaat me niet,
Wees niet mijn vijand.
Mijn leven behoort jou toe.

Jij was in mijn gedachten,
Toen iemand aan de deur klopte.
Ik zei, oh, allerschoonste,
Misschien geef jij richting aan mijn leven.
Vreugde ontzeg ik je,
Ik word verteerd door een inwendig vuur.
Jouw oneerlijkheid valt me zwaar.

De maan dient jouw schoonheid,
De pijnboom weerspiegelt jouw ranke
gestalte,
Narcissus kijkt zelfs naar jou op.
Oh, Armeense godin, weelderig zijn je lokken,
Maar jouw glimlach is het mooist.
Wat eenzame harten boeit, mijn geliefde,
Zijn de kruisende vlechten van je haar,
Oh, Armeense godin!

3 Oh, geliefde

Oh, geliefde, met je prachtige lange krullen,
Jouw haar is als een lasso
Waarmee je alle harten verstrikt.
Geliefde, je bent verplicht
Iets van jouw schoonheid te schenken
Aan de behoeftigen.

Maar je weet niet aan wie.
Ik heb er recht op!
Oh, Koning van de goede mensen, geef het
mij!
Oh, schijnende maan, geef het mij!

4 Mijn dwaasverliefd hart

Mijn dwaasverliefd hart is gebroken van
zorgen om jouw liefde.
In de midwinternacht brak m'n wijnfles.
Zo lang heb ik blootsvoets gelopen,
Dat al het woestijnzand is verpulverd.
Als je je haar los maakt wordt iedereen
betoverd,
Oh, mijn arm verliefd hart!

5 Kom terug

Kom terug en zie dat ik in de put zit.
Verbreek de stilte van mijn eenzaamheid.
Zie op mijn gezicht de brandende spijt
Als een eenzame tulp.

Jouw gezicht is mijn spiegel,
Jouw liefde is mijn oude droefenis.
Kom terug als een bloem in de lente,
Leg je hoofd op mijn borst.

Als de aangename lente zich in de wei
vertoont,
Jij, verlangde lente, spreid je schaduw over
mijn hoofd,
Gelijk een voorjaarsbriesje waaierend door mijn
nest,
Totdat mijn vervallen hut weer vol bloemen
staat.

Kom terug en zie dat ik in de put zit.
Verbreek de stilte van mijn eenzaamheid.
Zie op mijn gezicht de brandende spijt,
Als een eenzame tulp.
Jouw gezicht is mijn spiegel,
Jouw liefde is mijn oude droefenis.
Kom terug als een bloem in de lente,
Leg je hoofd op mijn borst.

6 De geur van de beek

De geur van de beek Moelian komt op.
De herinnering aan dierbaren komt op.
De kiezelstenen van de rivier Amoe
Hun hardheid onder mijn voeten
Voelen aan als zijde.
Door de vreugde van het weerzien van de
koning
Zwelt de rivier Djeihoen aan,
Tot borsthoogte van onze paarden,
Oh, stad Bochara, wees voor altijd gelukkig!

7 Mijn hoop

Mijn hoop op leven keerde terug van een reis,
Mijn allerliefste kwam terug.
Mijn lippen openden zich
Als een bloemknop in de vroege ochtend,
Toen ik hoorde dat zij terug kwam.

Mijn levensgezellin keerde weer
Zoals na de nacht het ochtendgloren,
Plotseling, als de nieuwe maan kwam mijn
geliefde terug.

Na die lange tijd van scheiding en
bedroefdheid,
Wou ik haar een bloem brengen.
Ik zag mijn gelukkige geliefde voorbij komen,
Aan de arm van een ander.

Zij kwam mij troosten,
Zei me niet alleen thuis te blijven.
``Sta op!`` zei ze
``Zie de prachtige bloemen van de woestijn,
Vind de schoonheid van de Natuur!``

8 Oh, badmeester

Oh, badmeester, waar vind ik het badhuis?
Ik maak een fluwelen washandje.
De spiegelsteen van dat badhuis is van puur
goud.
Mijn hart zegt: "Ga!, Ga!"
Maar ook: "Kom!, Kom terug!"
Ga weg, ik ken jou al te goed,
Het is maar goed dat ik me niet in jou heb
verliefd!

9 De geur die van haar komt

De geur die van haar komt,
Ruikt beter dan hyacint.
Als ik 's nachts in verbeelding haar omhels,
Geurt mijn bed 's ochtends naar bloemen.

Als ik naar de zee kijk,
Zie ik jou,
Als ik naar de woestijn kijk,
Zie ik jou.

Naar welke bergtop
Naar welke laagvlakte ik ook kijk,
Overal zie ik jouw wonderschone beeld.

10 De bloesemtijd

De bloesemtijd, de tijd van de schoonheid,
Duurt maar een paar ogenblikken.
Jij, die vermaard bent om je
troostgevendheid,
Jij, die een goede herinnering na laat,
Kwets de geliefden niet!

Het is niet eerlijk dat een minnaar pijn lijdt,
Vanwege zijn geliefde.
Als het kaarslicht met zijn vlam de vlinder
verbrandt,
De volgende ochtend zijn zowel de kaars als
de nacht verdwenen.

11 Door je tranen

Door je tranen keer je de wereld onderste
boven.
Als je een handvol aarde van je vaderland
hebt,
Strooi het op je hoofd.

Wees moedig en denk na over deze
verschrikkelijke tijd.
Tegenover de kogel van de vijand
Maak je je borst tot een schild.
Oh, wiel van de tijd, je bent een wreedaard,
Je bent wraakzuchtig, je bent goddeloos.

Uit het vergoten bloed van fiere jongelingen
van deze wereld
Groeien rode tulpen op.
In de droefheid van hun verdwijnen, is de
pijnboom krom gebogen.
De nachtegaal is uit verdriet in de schaduw
van een bloem gekropen.

De bloemen hebben uit wroeging hun kleren
verscheurd,
Net als ikzelf:
Oh, wiel van de tijd, je bent een wreedaard,
Je bent wraakzuchtig, je bent goddeloos.

Oh, vogel van de dageraad, huil!
Fris mijn pijn op met jouw vurige zucht,
Sloop deze kooi en keer alles ondersteboven!

Oh, gekooide nachtegaal, kom uit je kooi
Zing het lied van de vrijheid van alle
mensenkinderen.
Zet de aardbodem van het volk in vuur en
vlam!

De wreedheid van een onmens,
De wreedheid van een jager, heeft mijn nest
vernield.
Oh, God, Oh beschikking, Oh Natuur,
Breng de dageraad in onze donkere nacht.

Oh, gekooide nachtegaal, kom uit je kooi.
Zing het lied van de vrijheid van alle
mensenkinderen.
Zet de aardbodem in vuur en vlam!